

230. จิตใจฉันอาลัย

จิตใจฉัน อาลัยหา ที่พึง พาอยากจะสัมผัส พระองค์อยากสรรเสริญเยินยอนมัสการ ด้วยจิตวิญญานและความจริง
แม้นกยังหา ที่อาศัย ทำรังอยู่ในนิเวศน์ คุ่มภายฉันจึงเข้ามา ปราศนาพึงพา และพักพิงอยู่ใน พระองค์พักพิงอยู่ ในพระองค์